

សេចក្តីថ្លែងការណ៍រួម

អតីតអភិបាលក្រុងបារិតបានទទួលទោសជម្រាល លើករណីបាញ់ស្រ្តីបីនាក់ បង្ហាញពីការផ្ទុយគ្នាយ៉ាងខ្លាំងពីទោសជម្ងឺដែលអ្នកការពារសិទ្ធិមនុស្សបានទទួល

រាជធានីភ្នំពេញ (ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៣)៖ មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំច្បាប់សម្រាប់សហគមន៍ និងអង្គការសម្ព័ន្ធខ្មែរជំរឿន និងការពារសិទ្ធិមនុស្ស លីកាដូ សូមស្វាគមន៍ការផ្ដន្ទាទោសលើលោក ឈូក បណ្ឌិត អតីតអភិបាលក្រុងបារិត ចំពោះការបាញ់ទៅលើស្រ្តី បីនាក់ ដែលជាកម្មកររោងចក្រ កាលពីឆ្នាំមុន ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំមិនយល់ស្របទៅលើការចោទប្រកាន់មិនត្រឹមត្រូវ និងការផ្ដន្ទាទោសជម្រាល ដែលគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើល (ផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគាររយៈពេល ១ឆ្នាំកន្លះ) ចំពោះសកម្មភាពដែល អាចជាអំពើប៉ុនប៉ងមនុស្សឃាត។

ការផ្ដន្ទាទោសនេះ គឺហាក់ដូចជាការវាយថ្មមៗទៅលើកដៃ ហើយក៏ជាសញ្ញានៃរបបរដ្ឋប្បវេណី និងទណ្ឌភាពដែលរីករាលដាលរបស់កម្ពុជា ទៅលើអ្នកដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយអាជ្ញាធររដ្ឋ។

យោងតាមសាក្សី អតីតអភិបាលក្រុង លោក ឈូក បណ្ឌិត បានប្រើកាំភ្លើងក្នុងអំឡុងពេល បាតុកម្មនៅរោងចក្រកាត់ដេរ កាលពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ ហើយបានបាញ់ទៅលើក្រុមកម្មកររាប់ពាន់ នាក់។ ស្រ្តីចំនួនបីនាក់ បានរងរបួសធ្ងន់ធ្ងរ។ នៅគ្រាមុន លោក បណ្ឌិត មិនទាន់ត្រូវបានឃាត់ខ្លួន សូម្បីតែមួយថ្ងៃ ហើយគាត់ត្រូវបានតុលាការលើកលែងការចោទប្រកាន់ថែមទៀតផង។ ចុងក្រោយ គាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទ “បង្ករបួសស្នាមដោយអចេតនា”។

ផ្ទុយទៅវិញ សកម្មជនដ៏ផ្លូវនៅតំបន់បឹងកក់ និងជាអ្នកការពារសិទ្ធិមនុស្ស អ្នកស្រី យ៉ែម បុប្ផា ត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសជាប់ពន្ធនាគាររយៈពេល ៣ ឆ្នាំ (ទោះបីជាមានការព្យួរទោសរយៈពេល ១ ឆ្នាំ ដោយសាលាឧទ្ធរណ៍ក៏ដោយ) ទៅលើបទល្មើស “អ្នកផ្ដើមគំនិត” លើអំពើហិង្សាដោយចេតនាទៅលើ បុរសម្នាក់។ មិនមានភស្តុតាងណាមួយ ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសវនាការ ស្តីពីការពាក់ព័ន្ធរបស់អ្នកស្រី ទៅលើការប្រើអំពើហិង្សានោះទេ។ អ្នកស្រី បុប្ផា ត្រូវបានជាប់ក្នុងពន្ធនាគារតាំងពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ ដែលរួមទាំងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរងចាំសវនាការរយៈពេល ៤ ខែ។

អ្នកនាង ណាលី ពីឡូក នាយិកាអង្គការសិទ្ធិមនុស្ស លីកាដូ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ “លោក បណ្ឌិត បានបាញ់ទៅលើក្រុមមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ដោយមានសាក្សីជាច្រើនបានឃើញ ហើយបាន ទទួលទោសជាប់ពន្ធនាគារត្រឹមតែរយៈពេល ៦ ខែ សម្រាប់ជនរងគ្រោះម្នាក់ៗ ដែលគាត់បាន បាញ់។ អ្នកនាងបានបន្តទៀតថា៖ “អ្នកស្រី បុប្ផា មិនមានវត្តមាននៅកន្លែងកើតហេតុ នៅពេលដែលការវាយ តប់បានកើតឡើង ហើយក៏មិនមានភស្តុតាងបង្ហាញពីការពាក់ព័ន្ធរបស់អ្នកស្រីទៅនឹងសកម្មភាពនោះ ទេ ប៉ុន្តែអ្នកស្រី បែរជាត្រូវជាប់ពន្ធនាគាររយៈពេល ២ឆ្នាំទៅវិញ”។

“អ្នកមិនអាច ហៅប្រព័ន្ធតុលាការនេះថាជាប្រព័ន្ធដែលមានបទដ្ឋានពីរផ្សេងគ្នានោះទេ (ប្រព័ន្ធដែលមានភាពខុសគ្នាទាំងស្រុង ចំនួនពីរ៖ មួយជាប្រព័ន្ធដែលត្រូវបានគេរក្សាជាមធ្យោបាយសម្រាប់ប្រឆាំងនឹងសកម្មជន ហើយមួយទៀត ជាមធ្យោបាយបម្រើ និងការពារបុគ្គលនានាដែលមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយអាជ្ញាធររដ្ឋ)។”

ករណីលោក បណ្ឌិត គឺជាការនឹកឃើញដល់នីតិវិធីច្បាប់ ដែលត្រូវបានធ្វើកាលពីខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ លើករណីឃាតកម្មសកម្មជនបរិស្ថាន លោក ឈុត រុទ្ធី។ បន្ទាប់ពីបង្ហាញនូវការពន្យល់ដែលមិនមានភាពស៊ីចង្វាក់គ្នាជាច្រើនដង ទៅលើការស្លាប់របស់លោក រុទ្ធី អាជ្ញាធរបានអះអាងថាអ្នកសម្លាប់លោក រុទ្ធី ក៏បានស្លាប់ដែរ (ត្រូវបានសម្លាប់ដោយសន្តិសុខនៅនឹងកន្លែងកើតហេតុ)។ បុគ្គលិកសន្តិសុខ រូបនោះ ដែលមានឈ្មោះ វ៉ាន់ បូរីត្ថ ត្រូវបានផ្ដន្ទាទោស ហើយត្រូវបានដោះលែងវិញ បន្ទាប់ពីបានជាប់ពន្ធនាគាររយៈពេល ៦ ខែ។

អ្នកនាង ណាលី ពីឡូក បានមានប្រសាសន៍បន្ថែមថា៖ “ដូចជានៅក្នុងករណីឃាតកម្មលើអ្នកដឹកនាំការពារបរិស្ថាន លោក រុទ្ធី រូបរាងខាងក្រៅ គឺមានភាពមិនល្អ ដែលអាជ្ញាធរនានា ត្រូវបានដាក់ឱ្យឈរនៅជ្រុងម្ខាង”។ អ្នកនាងបានបន្តទៀតថា៖ “អ្នកទាំងនោះ គួរតែធ្វើអ្វីមួយ។ ជាអកុសល ដូចជានៅក្នុងករណីលោក រុទ្ធី អ្នកទាំងនោះធ្វើសកម្មភាពតិចតួចបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ហើយសកម្មភាពនោះស្ទើរតែមិនបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងវប្បធម៌និទណ្ឌភាពរបស់ប្រទេសទាល់តែសោះ”។

លោក បណ្ឌិត ត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យផ្តល់សំណងចំនួន ៣៨ លាន រៀល (៩,៥០០ ដុល្លារ) ដល់ជនរងគ្រោះទាំងបីនាក់ (ជនរងគ្រោះទី១ ទទួលសំណងចំនួន ២០ លានរៀល ស្មើនឹង ៥,០០០ ដុល្លារ ជនរងគ្រោះទី២ ទទួលសំណង១០ លានរៀល ស្មើនឹង ២,៥០០ ដុល្លារ និងជនរងគ្រោះទី៣ ទទួលសំណង ៨ លានរៀល ស្មើនឹង២,០០០ ដុល្លារ)។

ទីក្រុង បារិត ស្ថិតនៅខេត្តស្វាយរៀង។ តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស គឺជាទីតាំងនៃរោងចក្រវាយនភ័ណ្ឌជាច្រើន ដែលផ្គត់ផ្គង់ដល់ក្រុមហ៊ុនសំលៀកបំពាក់អន្តរជាតិនានាដូចជា Puma ដែលជាអ្នកទិញពីរោងចក្រ ដែលកម្មកររងបួសធ្វើការ នៅពេលមានការបាញ់ប្រហារ។

សាលក្រម បានចេញត្រឹមតែរយៈពេល ៦ ខែ បន្ទាប់ពីមានការចោទប្រកាន់សារឡើងវិញ តាមរយៈសាលក្រមមួយអំពីបទល្មើសឃាតកម្ម ទៅលើលោក បិន សំណាង និងលោក សុខ សំអឿន ដែលត្រូវបានគេចោទប្រកាន់មិនត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងការសម្លាប់មេដឹកនាំសហជីព លោក ជា វិជ្ជា កាលពីឆ្នាំ២០០៤។ គ្មានភស្តុតាងណាមួយដែលអាចបង្ហាញថាអ្នកទាំងពីរមានជាប់ពាក់ព័ន្ធ និងបទឧក្រិដ្ឋនោះទេ ហើយតុលាការកំពូលក៏បានបញ្ជាឱ្យដោះលែងអ្នកទាំងពីរនៅឆ្នាំ២០០៨។ អ្វីដែលចំលែកនោះគឺ សាលក្រមឃុំខ្លួនចំនួន២០ឆ្នាំ របស់ពួកគេត្រូវបានអនុវត្តឡើងវិញនៅខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ បើទោះជាគ្មានភស្តុតាងថ្មីត្រូវបានដាក់ជូនទៅតុលាការក៏ដោយ។

លោក មឿន តុលា ប្រធានកម្មវិធីសិទ្ធិការងារ នៃមជ្ឈមណ្ឌលអប់រំច្បាប់សម្រាប់សហគមន៍ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ “សាលាក្រមទាំងនោះមិនបានជួយអ្វី ដល់កិត្តិយសរបស់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុង វិស័យកាត់ដេរដែលជាវិស័យដ៏សំខាន់មួយលើឆាកអន្តរជាតិនោះទេ។” លោក បានបន្តទៀតថា៖ “សារ មួយគឺ៖ ឃាតករសប្បុរសធម៌ និងសកម្មជន បានទទួលទោសពន្ធនាគារធ្ងន់ធ្ងរ ទោះបីជាអ្នកទាំងនោះ មិនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយក៏ដោយ នៅពេលដែលបុគ្គលដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយ អាជ្ញាធររដ្ឋ ត្រឹមតែទទួលទោសពន្ធនាគារយ៉ាងស្រាល (ទោះបីជាបទល្មើសរបស់អ្នកទាំងនោះជាបទ ល្មើសអ្វីក៏ដោយ)។”

យើងខ្ញុំ សូមសំណូមពរដល់ព្រះរាជអាជ្ញាខេត្តស្វាយរៀង និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា សូមមេត្តាប្តឹង ឧទ្ធរណ៍ជំទាស់នឹងសាលាក្រមសាលាដំបូងខេត្តស្វាយរៀង ក្នុងការបើកផ្លូវសម្រាប់សាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បី វាយតម្លៃឡើងវិញលើករណីលោក បណ្ឌិត ហើយអនុវត្តការចោទប្រកាន់ និងផ្ដន្ទាទោសឲ្យបានត្រឹម ត្រូវ និងយុត្តិធម៌ ទៅតាមច្បាប់។ មិនមានករណីណាមួយដែលឲ្យសាលាឧទ្ធរណ៍អនុញ្ញាតឲ្យលោក បណ្ឌិត មានសេរីភាពនោះទេ នៅខណៈពេលដែលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោកកំពុងចំណាត់ការ។

យើងខ្ញុំ ក៏សូមអំពាវនាវដល់អាជ្ញាធរនានា សូមលោកមេត្តាធ្វើការចាប់ខ្លួនលោក បណ្ឌិត ឲ្យ បានឆាប់ ដូចនេះ គាត់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យរត់គេចខ្លួន ហើយគាត់អាចផ្តល់សំណងទៅដល់ជន រងគ្រោះទាំងបីនាក់នោះ។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទាក់ទង៖

- លោក មឿន តុលា ប្រធានកម្មវិធីសិទ្ធិការងារនៃមជ្ឈមណ្ឌលអប់រំច្បាប់សម្រាប់សហគមន៍ ទូរស័ព្ទលេខ៖ ០៦៦ ៧៧៧ ០៥៦
- លោក អំ សំអាត អ្នកគ្រប់គ្រងបច្ចេកទេសស៊ើបអង្កេតនៃអង្គការ លីកាដូ ទូរស័ព្ទលេខ៖ ០១២ ៣២៧ ៧៧០